

blive holdt ude ved Anvendelsen af Loven. Jeg vil henstille til alle Landboere her i Thinget, om de ikke ville være mig behjælpelige med at faae dette Tillæg til Loven gennemført. — Maaſte jeg allerede nu maa henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa Noget, som jeg anser for værd at lægge Mærke til; det er nemlig det, at Overlandvæsenkommissionen vel ikke har dristet sig til at paastaa, at der i et Tilfælde som det, hvorom her er Spørgsmaal, kun kan være Tale om at beskytte Vedkommende imod de Træer, som opelskes, altsaa som plantes, efterat Loven er bleven given, men der synes dog at have været en Tilbøielighed til at lade alle ældre Træer, som groede, før denne Lov udkom, staa paa de Steder, hvor de staa, uagtet de skade Andemænd, saaledes at de aldeles ikke skulle kunne fjernes ved Hegnsloven. Hvis Nogle i deres Erfaringskreds skulde være blevene vidende om Tilfælde, hvori Kjendelser i den Retning ere blevene affagte af Overlandvæsenkommissioner, eller hvori man har været tilbøielig til saadanne Kjendelser, er der vistnok god Grund til ogsaa med Hensyn dertil at give mere bestemte Forfrister. Ligeledes bemærker jeg, at der i den paaberaabte Overlandvæsenkommissionens Kjendelse er udtalt Tvivl om, hvorvidt ikke den hele forudgaaende Forretning, idet Hegnslynmændene og Landvæsenkommissionen havde ment, at Loven gav den Brøstholdne Medhold, burde kjendes uetterrettelig. Det frengaar af, hvad jeg allerede har fremsøit om den Modstrid, der er imellem Landvæsenkommissionens og Overlandvæsenkommissionens Kjendelser, og om det aldeles bestemte Resultat, hvortil den sidste er kommen, nemlig at en offentlig Bivei efter Loven skulde være til Hinder for, at Begrebet Naboer i denne Lov kom til Anvendelse, at der deri ligger den stærkeste Opfordring til saa hurtig som muligt at faae gennemført et Tillæg til Loven, for at den ikke saa at sige skal blive uden Anvendelse for dem, der skulle have godt af dens Beskyttelse. Hermed skal jeg paa det Bedste anbefale Lovforslaget til det ærede Thing og navnlig til de ærede Landmænd her i Thinget.

Formanden: Exemplarer af det indbragte Lovforslag ville blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

• Første Behandling af Forslag til Beslutning angaaende Vallø og Bemmetofte.

(Forslaget findes i Tillæg A. Sp. 2361—68).

J. N. Hansen: Det ærede Følleshing nedsatte under 15de Februar indeværende Aar en Kommission, der i Henhold til Grundlovens § 46 skulde anfille saadanne Undersøgelser af Vallø adelige Stiftelses og Bemmetofte adelige Somsfruklosters samtlige Forhold, som kunde være af Betydning med Hensyn til Lovgivningsmagtens og navnlig den bevilligende Mynligheds Stilling overfor disse Anstalter. Kommissionen har under Udførelsen af dette sit Hver forskellige Gange tilskrevet Kuratoren for Vallø Stift og Kuratelet for Bemmetofte Stiftelse, og blandt Andet sendte man en Skrivelse til den sidstnævnte Stiftelse under 5te Oktober. I det Svar, som fulgte paa denne Skrivelse, og som er meddelt gennem den første af de Skrivelser, der ere aftrykte som Motivering til det her foreliggende Forslag, meddeler Kuratelet Kommissionen, efter at have opgivet, at Stiftelsen har 191 Frøkener, som nyde Hæving af Klosteret, at der er 277 indskrevne Frøkener, og at Klosteret har et aarligt Overflud af noget over 50,000 Rd., at der er truffet de forberedende Skridt til overensstemmende med Klosters Foundation at foranledige en Udvidelse af Klosters Virksomhed i Fortsættelse af de tidligere flete Udvidelser, samt at det nuværende aarlige Overflud derved vilde medgaa, forsaavidt det efter fornuftig Beregning kan anses for vedbarende. Denne Meddelelse, hvis Nabenhed og Loyaltitet Kommissionen fuldtelig anerkjender, og som den ligeledes antager, at det ærede Thing anerkjender, var dog af den Bessaffenhed, at Kommissionen for det Første ansaa sig forpligtet til at meddele dette Thing, der havde besluttet Kommissionens Medsættelse, denne Underretning, og at den dernæst mente at burde stille